

TJUGOFÖRSTA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 27 AUGUSTI

Läsning

2 Thess 1:1-5, 11-12

Från Paulus, Silvanus och Timotheos till församlingen i Thessalonike som lever i Gud vår fader och herren Jesus Kristus. Nåd och frid från Gud fadern och herren Jesus Kristus.

Vi måste alltid tacka Gud för er, bröder, det finns det goda skäl till, ty er tro växer ständigt och den kärlek ni alla hyser till varandra blir allt större hos var och en av er. Vi kan med stolthet tala om er i Guds församlingar, om er uthållighet och er tro mitt under alla de förföljelser och lidanden som ni får utstå. De förebådar Guds rättvisa dom, att han skall förklara er värdiga Guds rike, som ni får lida för.

Därför ber vi alltid för er att vår Gud skall finna er värdiga hans kallelse och ge framgång åt varje gott uppsåt och varje handling, gjord i tro och med hans kraft, så att vår herre Jesu namn förhärligas genom er och ni genom honom, tack vare nåden från vår gud och herre Jesus Kristus.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-5 (R. 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Ty stor är Herren och högtlovad,
fruktansvärd är han mer än alla gudar.
Ty folkens alla gudar är avgudar,
men Herren har skapat himmelen. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Matt 23:13-22

Vid den tiden sade Jesus: »Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som stänger till himmelriket för människorna. Ni går inte själva in, och dem som vill komma dit in släpper ni inte in.

Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som far över land och hav för att vinna en enda proselyt, och när någon har blivit det, gör ni honom till ett helvetets barn, dubbelt värre än ni själva.

Ve er, ni blinda ledare som säger: Svär man vid templet betyder det ingenting, men svär man vid guldets i templet är eden bindande. — Ni blinda dårar, vilket är förmer, guldets eller templet som har gjort guldets heligt? Ni säger: Svär man vid offeraltaret betyder det ingenting, men svär man vid gåvan som ligger på det är eden bindande. — Ni blinda, vilket är förmer, gåvan eller altaret som gör gåvan heligt? Den som svär vid altaret svär både vid det och vid allt som ligger på det. Den som svär vid templet svär både vid det och vid honom som bor i det. Och den som svär vid himlen, han svär både vid Guds tron och vid honom som sitter på den.«

TISDAG DEN 28 AUGUSTI

Läsning

2 Thess 2:1–3a, 14–17

När det gäller vår herre Jesu Kristi ankomst, då vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, att inte strax tappa fattningen och bli uppskrämda, om man hänvisar till Anden eller till något som vi skulle ha sagt eller skrivit och säger att Herrens dag är här. Låt inte lura er på något vis.

Till detta har Gud kallat er med vårt evangelium, för att ni skall vinna vår herre Jesu Kristi härlighet. Stå alltså fasta, bröder, och håll er till de läror som vi har fört vidare till er, muntligen eller i brev. Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord.

Responsoriepsalm

Ps 96:10–13 (R. 13ab)

R. Herren kommer för att döma jorden.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!

Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Må himlen vara glad och jorden fröjda sig,
havet brusa med allt vad det rymmer,
marken och allt den bär må glädja sig,
alla träd i skogen jubla inför Herren, ty han kommer,
ty han kommer för att döma jorden. R.

Han skall döma jordens krets med rättfärdighet
och folken med sin trofasthet. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Matt 23:23–26

Vid den tiden sade Jesus: »Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som ger tionde av mynta och dill och kummin men försummar det viktigaste i lagen: rättvisa, barmhärtighet, trohet. Det gäller att göra det ena utan att försumma det andra. Ni blinda ledare, som silar mygg men sväljer kameler!

Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som rengör utsidan av bägaren och skålen, medan de inuti är fulla av vinningslystnad och omåttlighet. Du blinde farisé, gör först bägaren ren inuti, så blir också utsidan ren.«

ONSDAG DEN 29 AUGUSTI

JOHANNES DÖPARENS MARTYRIUM

Minnesdag

Läsning

Jer 1:17–19

Herrens ord kom till mig, han sade: »Så omgjorda nu du dina höfter, och stå upp och tala till dem allt vad jag befäller dig. Var inte förfärad för dem, för att jag inte må låta vad förfärligt är komma över dig inför dem. Ty se, jag själv gör dig i dag till en fast stad och till en järnpelare och en kopparmur mot hela landet, mot Judas kungar, mot dess furstar, mot dess präster och mot folket i allmänhet, så att de inte skall bli dig övermäktiga, om de vill strida mot dig. Ty jag är med dig, säger Herren, och jag vill hjälpa dig.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1–4a, 5–6b, 15ab, 17 (R. 15)

R. Min mun skall förkunna din rättfärdighet.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda och befria mig i din rättfärdighet,
hör min bön och hjälp mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly,
ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.

Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din godhet.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Mark 6:17–29

Vid den tiden hade Herodes låtit gripa Johannes och sätta honom i fängelse. Anledningen till det var Herodias, hans bror Filippus hustru. Henne hade han gift sig med, och Johannes hade sagt till Herodes: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med din brors hustru.« Därför var Herodias förbittrad på honom och ville döda honom, men kunde inte. Ty Herodes hade respekt för Johannes, som han visste var en rättfärdig och helig man, och skyddade honom, och när han hade hört honom kände han sig mycket osäker och ville höra mer av honom. Men en dag kom hennes tillfälle, och det var när Herodes firade sin födelsedag med ett gästbud för sina stormän och överstarna och de främsta i Galileen. Herodias dotter kom då in och dansade så att Herodes och hans gäster blev förtjusta. Kungen sade till flickan: »Be mig om vad du vill, och du skall få det.« Och han lovade och svor: »Vad du än ber mig om skall jag ge dig, om det så vore halva mitt rike.« Då gick hon ut och frågade sin mor: »Vad skall jag be om?« Hon svarade: »Johannes döparens huvud.« Flickan skyndade in till kungen och bad honom: »Jag vill att du genast ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull ville han inte säga nej till henne utan skickade en livvakt med befallning att hämta Johannes huvud. Soldaten gick och halshöggs honom i fängelset och kom sedan med hans huvud på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det åt sin mor. Men när Johannes lärjungar fick reda på det, kom de dit och hämtade hans döda kropp och lade den i en grav.

TORSDAG DEN 30 AUGUSTI

Läsning

1 Kor 1:1–9

Från Paulus, genom Guds vilja kallad att vara Kristi Jesu apostel, och från vår broder Sosthenes till Guds församling i Korinth, till dem som helgats genom Kristus Jesus och kallats att vara heliga tillsammans med alla dem på varje plats som åkallar vår herre Jesu Kristi namn, deras och vår herre. Nåd och frid från Gud vår fader och Herren Jesus Kristus.

Jag tackar alltid min Gud för att han har gett er sin nåd genom Kristus Jesus. Genom honom har ni blivit rika på allt, allt slags tal och allt slags kunskap. Ty vittnesbördet om Kristus har vunnit sådan fasthet hos er att det inte saknas något i era nådegåvor medan ni väntar på att vår herre Jesus Kristus skall uppenbaras. Han skall också ge er fasthet ända till slutet, så att ni inte kan anklagas på vår herre Jesu Kristi dag. Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin son Jesus Kristus, vår herre.

Responsoriepsalm

Ps 145:2-7 (R. jfr 1b)

R. Jag vill prisa Herrens namn för evigt.

Jag vill dagligen lova dig
och prisa ditt namn alltid och i evighet.

Stor och högtlovad är Herren,
outrannsaklig är hans storhet. R.

Släkte efter släkte skall prisa dina verk,
de skall förkunna dina väldiga gärningar.
De skall tala om ditt majestät, din härliga glans,
och dina underfulla verk skall jag begrunda. R.

De skall vittna om din makt, om dina fruktansvärda gärningar,
och dina storverk skall jag förkunna.
De skall utbreda ryktet om din stora godhet
och jubla över din rättfärdighet. R.

Halleluja

Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna, ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium

Matt 24:42-51

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Håll er vakna, ty ni vet inte vilken dag er herre kommer. Det förstår ni ju att om husägaren visste vid vilken tid på natten tjuven kom, skulle han hålla sig vaken och hindra honom från att bryta sig in i huset. Därför måste också ni vara beredda, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.

Tänk er en trogen och klok tjänare som av sin herre satts att ha uppsikt över tjänstefolket och ge dem mat i rätt tid. Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall. Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger. Men om det är en dålig tjänare, en som tänker: Min herre dröjer, och så börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med de druckna, då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med hycklarna. Där skall man gråta och skära tänder.«

FREDAG DEN 31 AUGUSTI

Läsning

1 Kor 1:17-25

Kristus har inte sänt mig för att döpa utan för att förkunna budskapet, men inte med en vältalares vishet: det skulle göra Kristi kors till tomma ord.

Talet om korset är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som räddas är det en Guds kraft. Det står skrivet: *Jag skall göra de visas vishet om intet, och de förståndigas förstånd skall jag utplåna.* Var finns nu de visa, de skriftlärdade och denna världens kloka huvuden? Har inte Gud gjort världens vishet till dårskap? Ty eftersom världen, omgiven av Guds vishet, inte lärde känna Gud genom visheten, beslöt Gud att genom dårskapen i förkunnelsen rädda dem som tror. Judarna begär tecken och grekerna söker vishet, men vi förkunnar en Kristus som blivit korsfäst, en stötesten för judarna och en dårskap för hedningarna, men för de kallade, judar som greker, en Kristus som är Guds kraft och Guds vishet. Guds dårskap är visare än människorna och Guds svaghet starkare än människorna.

Responsoriepsalm

Ps 33:1-2, 4-5, 10ab, 11 (R. 5b)

R. Jorden är full av Herrens nåd.

Jubla i Herren, ni rättfärdiga,
lovsång anstår hans trogna.
Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa. R.

Ty Herrens ord är rätt,
och allt vad han gör är gjort i trofasthet.
Han älskar rättfärdighet och rätt,
jorden är full av Herrens nåd. R.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans planer från släkte till släkte. R.

Halleluja

Luk 21:36

V. Håll er vakna och bed
så att ni kan stå uppräta inför Människosonen.

Evangelium

Matt 25:1–13

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde, blev alla dåsiga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte, kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.«

LÖRDAG DEN 1 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 1:26–31

Tänk på när ni blev kallade: inte många var visa i världslig mening, inte många var mäktiga, inte många förnåma. Men det som är dåraktigt för världen utvalde Gud för att låta de visa stå där med skam, och det som är svagt i världen utvalde Gud för att låta det starka stå där med skam, och det som världen ser ner på, det som ringaktas, ja, som inte finns till, just det utvalde Gud för att göra slut på det som finns till, så att ingen människa skulle kunna vara stolt inför Gud. Genom honom finns ni i Kristus Jesus, som har blivit vår vishet från Gud, vår rättfärdighet, vår helighet och vår frihet. Som det står skrivet: *Den stolte skall ha sin stolthet i Herren.*

Responsoriepsalm

Ps 33:12–13, 18–21 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.

Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 25:14–30

Vid den tiden framställde Jesus följande liknelse för sina lärjungar: »En man skulle resa bort och kallade till sig sina tjänare och lät dem ta hand om hans egendom. Den ene gav han fem talenter, den andre två, den tredje en, åt var och en efter hans förmåga. Sedan reste han därifrån. Den som hade fått fem talenter gav sig genast i väg och gjorde affärer med dem så att han tjänade fem till. Den som hade fått två talenter tjänade på samma sätt två till. Men den som hade fått en talent gick och grävde en grop och gömde sin herres pengar. Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka och krävde redovisning av dem. Den som hade fått fem talenter kom och lämnade fram fem till och sade: 'Herre, du gav mig fem talenter. Här är fem till som jag har tjänat.' Hans herre sade: 'Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.' Den som hade fått två talenter kom fram och sade: 'Herre, du gav mig två talenter. Här är två till som jag har tjänat.' Hans herre sade: 'Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.' Den som hade fått en enda talent steg också fram. 'Herre', sade han, 'jag visste att du är en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut. Jag var rädd och gick och gömde din talent i jorden. Här har du vad som är ditt.' Hans herre svarade honom: 'Du är en slö och dålig tjänare, du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. Då skulle du ha lämnat mina pengar till banken, så att jag hade kunnat få igen dem med ränta när jag kom. Ta nu ifrån honom talenten och ge den åt mannen med de tio talenterna. Var och en som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Kasta ut den oduglige tjänaren i mörkret där ute.' Där skall man gråta och skära tänder.«

TJUGOANDRA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 2 SEPTEMBER

Första läsningen

5 Mos 4:1–2, 6–8

Mose talade till folket och sade: »Nu, Israel, hör de stadgar och föreskrifter som jag lär er för att ni skall lyda dem. Då får ni leva och komma till det land som Herren, era fäders Gud, vill ge er, och ni får ta det i besittning. Ni skall inte lägga något till de befallningar jag ger er och inte heller dra ifrån något. Ni skall hålla Herrens, er Guds, bud, som jag ger er. Ni skall följa dem och lyda dem för att andra folk skall se er vishet och insikt. När de hör alla dessa stadgar kommer de att säga: »Detta stora folk är verkligen ett vist och insiktsfullt folk!« Vilket stort folk har gudar som är dem så nära som Herren, vår Gud, är oss nära varje gång vi åkallar honom? Och vilket stort folk äger stadgar och föreskrifter så rättfärdiga som denna lag som jag i dag förelägger er?«

Responsoriepsalm

Ps 15:1–4ab, 5 (R. jfr 1)

R. Herre, vem får vara i din boning?

Herre, vem får gästa ditt tält?

Vem får bo på ditt heliga berg?

Den som lever oförvitligt och gör det rätta
och är sann i tal och tanke. R.

Den som inte går med förtal,
inte vållar sin nästa skada
och inte smäddar sin granne.

Den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte ger lån mot ränta
och inte kan mutas att fälla en oskyldig.
Den som handlar så står alltid trygg. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 614

Andra läsningen

Jak 1:17–18, 21–22, 27

Allt det goda vi får, varje fullkomlig gåva kommer från ovan, från himlaljusens fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker. Enligt sitt beslut födde han oss till livet genom sanningens ord, för att vi skulle bli den första skörd han får från dem han har skapat. Ta därför ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er och som förmår rädda ert liv.

Bli ordets görare, inte bara dess hörare, annars tar ni miste. Att söka upp faderlösa och änkor i deras nöd och hålla sig själv obesmittad av världen, det är en fromhet som är ren och fläckfri inför vår Gud och fader.

Halleluja

Jfr Jak 1:18

V. Fadern har fött oss till liv genom sanningens ord,
till att bli den första skörd han får från dem han har skapat.

Evangelium

Mark 7:1–8, 14–15, 21–23

Vid den tiden hade några fariseer och skriftlärda kommit från Jerusalem. De samlades kring Jesus, och de såg att några av hans lärjungar åt bröd med orena händer, det vill säga utan att tvätta sig. Fariseerna och alla andra judar håller fast vid fädernas regler och äter aldrig utan att ha tvättat sig om händerna, och när de kommer från torget äter de inte utan att ha badat sig rena. Det finns också många andra traditioner som de håller fast vid, som att skölja bägare, kannor och kittlar. Därför frågade fariseerna och de skriftlärda honom: »Varför lever inte dina lärjungar efter fädernas regler utan äter med orena händer?» Han svarade: »Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare, när det står: *Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är människors bud. Ni vänder er från Guds bud för att hålla fast vid människornas regler.*«

Sedan kallade han till sig folket och sade: »Hör på mig allesammans och försök att förstå. Inget av det som kommer in i människan utifrån kan göra henne oren. Bara det som kommer ut ur människan kan göra henne oren. Ty inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.»